

Utorok 25. týždňa Lk 8,19-21

Počúvať a uskutočňovať

Viem počúvať? A keď to čo počujem a je to potrebné a užitočné, nakoľko to uskutočním? Nakoľko v osobnom a spoločenskom živote si uvedomujem silu a význam Božieho slova?

Ježiš poukazuje na účinnosť Božieho slova keď hovorí: „**Mojou matkou a mojimi bratmi sú tí, čo počúvajú Božie slovo a uskutočňujú ho.**“ (Lk 8,21)

Žiaľ účinnosť Božieho slova je pomerne menšia, než jeho znalosť. Pán Ježiš poukazuje, že je málo počúvať a čítať a poznať Božie slovo. Chváli tých čo Božie slovo počúvajú a uskutočňujú ho. Až uskutočnené Božie slovo sa stáva požehnaním. Ak ostane nevyplneným zvukom či literou, možno hovoriť o skutočnej tragédii Božieho slova. U Boha sa slovo rovná skutku. To, čo Boh hovorí, je zároveň faktom. Boh povedal: „Bud' svetlo“ a bolo svetlo.

Boh aj od nás žiada počúvať a uskutočňovať Božie slovo. Desatoro, päťoro, slová blahoslavenstiev, slová beda i bdejte. Ak Božie slovo ostáva z viny človeka nesplnené prichádza tragédia. Väčšina ľudského nešťastia a utrpenia, to je tragédia niekým nesplnených Božích slov.

Našou povinnosťou je zabrániť tragédiám počúvaním a uskutočňovaním Božieho slova.

Návrh na osvojenie si: Každé rozjímanie realizujme v praxi denne a konkrétne.

Streda 25. týždňa Lk 9,1-6

Hlásať Božie kráľovstvo

Nezabúdam, že mám hlásať Božie kráľovstvo? Primerane sa na hlásanie pripravujem? V čom vidím u seba pokrok a v čom rezervy?

Ježiš Dvanástim ktorých posielal hlásať Božie kráľovstvo hovorí: „**Na cestu si neberte ani palicu, ani chlieb, ani peniaze; ani dvoje šiat nemajte.**“ (Lk 9,3)

Pán Ježiš chce mať zo svojich učeníkov vierohodných svedkov. Ich poslaniu hlásať Božie kráľovstvo nesmie nič brániť. Svedok Božieho kráľovstva má kľásť dôraz na hlásanie a nie na veci, ktoré sú potrebné, ale môžu poslúžiť opačne, škodu poslania.

Hlásať Božie kráľovstvo je zodpovednosť a nie vec senzácie. To vysvetľuje kto, kde a ako môže hlásať Božie slovo. Iné poslanie má biskup, kňaz a diakon a iné laik a žena. Cirkev má moc od Krista koho, kde a kedy má a môže hlásať Božie kráľovstvo. Toto poslanie si vyžaduje aj primeranú prípravu a znášanie zodpovednosti. To stanovuje CIC. K hlásaniu Božieho kráľovstva nemôže chýba odvaha.

Boh každému určil životnú úlohu. So sv. Pavlom hovorme slovom i svojím životom: „**Z Božej milosti som tým, čím som, a jeho milosť nebola vo mne márna.**“ (1 Kor 15,10) Pre svoje poslanie sa nepýšime, ale keď poznáme svoje slabosti viac myslíme na Boha a pripodobňujeme sa Ježišovi Kristovi. On koná v nás a cez nás. Poslanie ohlasovať prijímajme s pokorou, odvahou, vo svojej dobe splniť svoju úlohu k spásu nás i zverených.

Návrh na osvojenie si: Niečo navyše pre osvojenie si poslania ohlasovateľa.

Štvrtok 25. týždňa Lk 9,7-9

Zvedavosť

Viem rozlíšiť falošnú zvedavosť od zvedavosti ktorá je potrebná? Nie som niekomu na škodu, pohoršenie svojou zvedavosťou? Ktoré kritéria rozhodujú o tom, ktorá zvedavosť je prínosom?

„Herodes vravel: -„Jána som dal ja sťat‘. Kto je teda ten, čo o ňom počívam také veci?“ A chcel ho vidieť.“ (Lk 9,9)

Herodesova zvedavosť bola falošná, pretože si nezaslúžila, aby bola uspokojená.

Treba rozlišovať motívy zvedavosti a venovať pozornosť najmä úprimným, pravým, spravodlivým, ktoré osožia pre spásu. Zvedavosť pre senzáciu, pýchu, moc ktorú sa má zneužiť, zvedavosť jednoducho hriešnu, je potrebné zavrhnúť. Taká zvedavosť je jed ktorý pomaly narúša vnútorný pokoj, zdravie duše i tela, robí s človeka otroka. Cirkev vyzýva svojich členov k štúdiu a poznávaniu pravdy, spravodlivosti, lásky,... určuje kritéria, vtedy zvedavosť obohatí. Cirkev pobáda snažiť sa poznať učenie Pána Ježiša, zachovať pritom prikázania.

Pravá zvedavosť hovorí našom postoji keď s Kristom žijeme o čom hovoria skutky i slová. Je krásne keď Kristus žije v našom živote. Ján Krstiteľ pokojne zomrel po tom, čo mu učeníci oznámili Ježišove slová, keď ich poslal za Ježišom.

Návrh na osvojenie si: Zrieknuť sa každej falošnej zvedavosti.

Piatok 25. týždňa Lk 9,18-22

Identita

Kto je pre teba Ježiš? Dozrievaš na identitu Ježiša? Nakolko dávam rásť Kristovi vo svojom povolani?

Ježiš sa pýta apoštolov nielen: **„Za koho ma pokladajú zástupy?“ ale aj „A vy ma za koho pokladáte?“** (Lk 9,18.20)

S pojmom Mesiáš nielen za čias Krista ale i dnes sa spájajú rôzne politické, hospodárske i osobné, pravé i nepravé nádeje. Ježiš apoštolom zakazoval o ňom hovoriť ako Mesiášovi pokiaľ nevstane z mŕtvych. Dnes je potrebné jasne hovoriť, učiť o Bohu – Ježišovi, Vykupiteľovi a Spasiteľovi... Ježiš v evanjeliách nešetri vysvetleniami, poučeniami a zázračnými znameniami.

Od nás sa žiada, aby sme mali jasné kto je Ježiš, jeho učenie, poslanie, náš cieľ života a nemôže nám byť ani ľahostajné za koho Ježiša pokladajú v našom okolí. Náš život tak na verejnosti i súkromí má byť toho dôkazom. Je potrebné, aby sme boli taký, za akých chceme byť považovaní inými. Svojím životom ukazujme kto je pre nás Ježiš.

Pán Ježiš bol skutočne Mesiášom čo dokázal svojím životom. Je správne vždy mať dobrú vôľu, žiť príkladne svoj stav, aby iní na našom živote spoznali Ježiša, uverili v Ježiša a túžili žiť s Ježišom. Osvojujme si prostriedky, aby sme rástli v láske k Bohu a viac sa pripodobňovali svojím životom Ježišovi. Pre Ježiša sa oplatí zriecť svojho “ja“.

Návrh na osvojenie si: Viackrát sa pomodlím “Vyznanie viery“.

Sobota 25. týždňa Lk 9,43b-45

Obeta

Aký mám postoj k obete? Pracujem na sebe, aby som bol mužom obety? Čo mi v tejto oblasti zatiaľ robí ťažkosti a čo už nie?

Ježiš apoštolom o sebe povedal: „**Dobré počúvajte, čo vám poviem: Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí.**“ (Lk 9,44)

Predpoveď sa splnila. Do rúk ľudí chápme, že aj do našich rúk. Ježišove utrpenie a smrť spôsobili i naše hriechy.

Za hriechy naše i hriechy iných, máme vedome a dobrovoľne prosiť Ježiša o odpustenie a konať za hriechy pokánie. Peter v prvej kázni povedal: „*To my sme rukami tých bezbožníkov pribili Ježiša Nazaretského na kríž a zavraždili.*“ (Sk 2,22-23) Stať sa byť mužom obety je Kristova výzva k nám. Odprosovať, uzmierovať, naprávať chyby, učiť láske, vychovávať k pravde, dávať nádej si vyžaduje mnoho obetí. Jednotlivo i spoločne sme vyzvaný Ježišom k obetám tak za svoje ako aj hriechy iných. Nemôžeme sa sťažovať, že príležitosti a prostriedkov máme málo. Obeta by sa nemala odkladať. Od obetí sa nepatrí Ježišovým priateľom dišpenzovať.

Aj my sme vydaný do rúk ľudí, či si to uvedomujeme alebo nie. Náš život má zmysel vtedy, keď s ochotou prinášame obety. Obeta a muž obety sú často tajomstvom. Príklad svätých čiastočne tajomstvo odhaľuje.

Návrh na osvojenie si: Zvážim a prehodnotím výzvu Ježiša “byť mužom obety”.